

5301. 3die Beh. af Lovf. om Stadf. af forel. Lov af 1ste Aug. 1870 om Udfl. af Kreditbeviser. 5302

i Bedømmelsen af den Stilling, som Finantsloven og andre Love indtage ligeoverfor hinanden.

Berg: Jeg tror dog, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) lægger altfor megen Vægt paa disse Ord. Dersom han nu tænkte sig, at hans Forslag blev vedtaget, og de Ord „føres til Indtægt for Kassebeholdningen“ gik ud, hvad vil det da vel sige? Det vil sige, at den ærede Finantsminister kan udgive 1 Million, men man forudsætter selvfølgelig, at han faar Kontanter for denne Million. Nu sætter det ærede Medlem, at han maa lægge denne Million ind i Reserfefonden, men ikke i Kassebeholdningen. Jeg siger: Nuvel, lad saa Finantsministeren efter hans Forslag lægge denne Million i Reserfefonden, men han maa da i samme Dieblis tage den ud af Reserfefonden og lægge den i Kassebeholdningen — thi Reserfefonden fylder Kassebeholdningen 800,000 Rd. —, og saa har han gjort det samme, som vort Forslag gaar ud paa, nemlig at føre den til Indtægt for Kassebeholdningen. Jeg tror, at det ærede Medlem har misforstaaet Udtrykket; thi fordi det føres til Indtægt for Kassebeholdningen, er den ingenlunde hevilget, thi den ærede Finantsminister skal ligesaa vel være ansvarlig til Kassebeholdningen i det Hele som til Reserfefondens Indhold; han har ikke Lov til at udgive en Skilling mere til nogen som helst Ting, enten han har 1 Million mere i Reserfefonden eller ikke; men faktisk paastaar jeg, at efter det bestaaende Forhold mellem Kassebeholdningen og Reserfefonden har det ikke den fjerneste Betydning, saameget mindre som det ikke kan falde Noget ind, at der skulde ligge et kontant Beløb af 1 Million i Reserfefonden. Efter min Mening er det temmelig ligegyldigt, enten det ærede Medlems Forslag bliver vedtaget eller ikke, men det forekommer mig, at Spørgsmaalet er af en saa intetstgende Betydning, at det ikke er den Dmtale værd.

24de Februar.

Winther: Jeg vil blot sige, at jeg anser det aldrig for intetstgende, at man fastholder en bestemt Anskuelse om, hvorledes saadanne Love skulle staa ligeoverfor hinanden, og jeg kan aldeles ikke indrømme det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at der har været den mindste Misforstaaelse fra min Side; jeg havde allerede forveien gjort mig selv Rede for de samme Ting, hvorom det ærede Medlem nu udtalte sig.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag under Litra a af Udvalgets Mindretal (Winther) til Ændringsforslaget under Nr. 1:

Ordene fra 5te Linie til Slutningen: „til pari og føres . . . inden den 31te December 1874“ udgaa, og i Stedet indsættes: „for saavidt der for dem kan enholdes en saadan Pris, at Renten fra Salgsdagen til 15de August 1872 ikke kommer til at overstige 4 1/2 pCt. aarlig.“

forkastedes med 66 Stemmer mod 1.

2) Underændringsforslag under Litra b af Finantsministeren til samme Ændringsforslag:

Ordene i 5te og 6te Linie: „kan udgives til pari og“ udgaa;

og fra „efterat“ i 7de Linie til Slutningen udgaa, og i Stedet indsættes: „og kan udgives, forsaavidt der for dem kan erholdes en saadan Pris, at Renten fra Salgsdagen til 15de August 1872 ikke kommer til at overstige 4 1/2 pCt. aarlig.“

vedtoges enstemmig med 77 Stemmer.

Dermed bortfaldt Underændringsforslaget under Litra c.

3) Forslag under Nr. 1 af Udvalgets Mindretal (Alberti, Berg, B. Christensen,